

Sumra.

En Tyft med Viser og Rim.

Anemone,
En Tyft Viser og Rim

oversat fra Norsk
af

Gustav Hetsch.

Windrose,

Ein Zwölfer Lieder und Reime

aus dem Norwegischen
übertragen durch

Eugen von Enzberg.

komponeret af

CHRISTIAN SINDING.

Op. 28.

Eigenthum des Verlegers für alle Bänder.

KOPENHAGEN & LEIPZIG.

Wilhelm Hansen, Musik-Verlag.

Symra.*)

ANEMONE.

WINDROSE.

Flyrestev.

I.

Christian Sinding, Op.28.Nr.1.

Allegretto.

„Kom med Vi - sor, og helst af dem, som kvi - ka og in - kje kren - kja;
Kom med Sange og helst af dem, der glæ - der og ik - ke kræn - ker;
 Bringuns Lie - der die Je - dem freu'n, und Lie - der, die kei - nen kræn - ken:

slikt som hø - ver vor ei - gen Heim og slikt som vi sjøl - ve ten - kja.“
Ord, som pas - ser for vo - re Hjem og tol - ker, hvad selv vi tæn - ker.
 Schlich - te Lie - der für's eig - ne Heim, so recht wie wir sel - ber den - ken.

„Den som laag og li - ten er og tidt med Spottord stun - gen, han
Hver en rin - ge og ret - løs Mand, der tidt med Spot bli - ver stun - gen, faar
 Dem, der arm und e - lend ist und drum zum Spo - te ge - dun - gen, wird

*) Symra er Vaarblom (= Kvitvise, Anemone.)

*) Anemone, eine Frühlingsblume.

lett - nar, naar han høy - ra fær sin ei - gen Tan - ke sun - gen.
Lin - dring naar han hø - re kan sin e - gen Tan - ke sun - gen.
 leich - ter wenn er hö - ren darf, was selbst er denkt, ge - sun - gen.

ritard.

Kom med no - kot, som vek - kjer Mod. D'er nog av Tvang og Trengs - la Ei
Kom med no - get, som væk - ker Mod, nok er der af Tvang og Træng - sel, en
 Was uns brin - ge das Muth er - weckt, s'giebt Noth ge - nug und Ban - gen. Auch

a tempo

f

li - ti Hjelp var ful - la god, naar Hu - gen stend i Stengs - la.
li - den Hjælp er og - saa god, naar Sin - det er stædt i Fæng - sel.
 klei - ne Hül - fe hel - fen kann, hält Sorg denn Sinn um - fan - gen.

f

Fyrestev.

LYKKELIG DEN, HVIS UNGE BRYST.

GLÜCKLICH WÄR' DER.!

Andantino.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 2.

Hep-pen var den, som had-de Dug til sli-ke Vers aa kvæ-da, att dei, som
 Lyk-ke - lig' den, hvis un-ge Bryst for-maarslig Sang at kvæ - de, at de, der
 Glücklich wär' Der, der Wort mit Wort zum Lie-de könn - te ver - bin - den, so dass die

höyr - de, fekk sa - me Hug og kjen-de sa - me Gle - da.
 hø - rer, faar sam-me Lyst og fø - ler sam - me Glæ - de.
 Hö - rer gleich ihm den Drang, die Lust gleich ihm em - pfin - den.

Hep-pen var den, som var so hæy, at slik ei Ga - va han aat - te og
 Lyk-ke - lig' den, som var saa stor, at slig en Ga - ve han aat - te og
 Glücklich wär' Der, dem es ver - liehn uns sol - che Lie - der zu brin-gen und

kun - de gje - ra so gil - de Stev, att Fol - ket læ - ra deim maatte.
 kun - de dig - te saa smuk - ke Ord, at Fol- ket dem læ - re maatte.
 dem ge - län - ge so wak - rer Reim, dass, Al - le mü - ssten ihn sin - gen.

Fyrestev.

ANEMONEN.

WINDROSE.

Andante.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 3.

Sym - ra teik - nar til Su - mars Bil; um
 Som - rens Tid A - ne - mo - nen spaar, den
 Wind - ros' = Läu - ten des Som - mers Nah'n bei

Vaa - ren tid - la ho blö - mer; men flei - re Blo - mar maa
 blom - strer i Vaa - rens Da - ge, men fle - re Blom - ster dog
 Lenz Er - wa - chen ver - kün - det; doch vie - ler Blu - men be -

ko - ma til, naar Kul - den or Mar - kom rö - mer.
 Sko - ven faar, før Vin - tren af Land skal dra - ge.
 darf Na - tur, wenn Win - ter vom Fel - de schwin - det!

Eg heve freistat.

JEG HAR FORSØGT DET.

ICH HAB' VERSUGHT ES.

Andante.

Christian Sinding, Op. 28.Nr.4.

Eg he - ve frei - stat so ein - kvar Gong, um
 Jeg har for - søgt det saa man - gen Gang, om
 Ich hab' ver - sucht es so man - ches - mal, ob

sjølv eg Stev kun - de gje - ra; men sjel - dan fekk eg
 selv jeg Rim kun - de slyn - ge, men sjæl - den fik jeg
 selbst ich Vers' ma - chen konn - te, doch sel - ten ward so

so min Song, som helst han skul - de ve - ra. Di -
 saa min Sang, som helst jeg vil den syn - ge. Der -
 gut mein Lied, wie's gern ich ha - ben woll - te! Dess -

fy - re legg eg so li - tet fram; eg vil ik - kje Ti - di
 for saa li - det jeg by - de maa, jeg vil ik - ke Ti - den
 we - gen leg ich so we - nig vor, ihr sollt kei - ne Zeit ver -

spil - la. Det skal ik - kje ver - da so
 spil - de. De Dig - te, jeg kvæ - der, er
 lie - ren. Das sollt nim - mer wer - den ein

lang ein Glam: eg vil ber - re Har - pe stil - la.
 al - le smaa, kun Har - pen jeg stem - me vil - de.
 gross Ge - dicht, ich wollt nur die Har - fe rüh - ren!

Dei gamle Fjelli.

DE GAMLE FJÆLDE.

DIE ALTEN FJELDE.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 5.

Andante.

Dei gam - le Fjell i Sy - ning - om er
 De gam - le Fjæl - des Jæt - te - hær kan
 Die al - ten Fjeld' am Him - mels Rand sind

al - tid eins aa sjaa, med sa - me gam - le Bry - ning - om og
 Ti - dens Tand ej naa; de har de sam - me gam - le Bræer, de
 im - mer gleich zu schaun: Han stets die - sel - be al - te Kant, die -

sa - me Top - pom paa. I Byg - dom byg - gja Svei - nar - ne og
 sam - me Tin - der paa. De Kar - le tøm - re Hus i Bygd, og
 sel - ben Gip - fel traun! Im Dor - fe baun Ge - sel - len ja und

Hu - set sten - der laust; men dei gam - le Mer - ke - stei - nar - ne dei
 Hu - set kan for - gaa, men de gam - le Mær - ke - ste - ne trygt og
 los die Häu - ser stehn - doch die al - ten Stein - denk - ma - le da die

stan - da li - ka traust. So stod dei gje - nom
 e - vigt vil - le staa. Saa stod de gjen - nem
 wer - den nie ver - gehn! So stan - den un - ver -

Ti - der - na vel man - ge tu - sund Aar; og Gra - set voks um
 Ti - der - ne vel man - ge tu - sind Aar, med Græs - set grønt om
 än - der - lich sie manch Jahr - tau - send gar, und sahn die Hal - den

Li - der - na, og Lau - vet kom kvar Vaar; og Vin - den tok um
 Si - der - ne, og Lø - vet kom hver Vaar, og Storm om de - res
 schmü - cken sich mit Grün in je - dem Jahr! Die See am Fu - sse

Top - par - ne, og Vat - net tok um Fot; men dei
 Top - pe gik og Sær mod de - res Fod; men de
 rüt - telt' sie, am Haupt des Win - des Wehn - doch die

gil - de gam - le Krop - par - ne dei to - ko traust i - mot.
 bra - ve gam - le Krop - pe fik dog stan - de, hvor de stod.
 wackren al - ten Käm - pen die sie blie - ben stand - haft stehn!

Hugen.

TANKER. DER SINN.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 6.

Andantino.

Hu - gen fer so vi - da mil - lom Von og Kvi - da.
 Tan - ker gaar saa vi - de mel - lem Fryd og Kvi - de;
 Sinn mich zieht zur Fer - ne zwi - schen Sonn' und Ster - ne.

mp

My - ket kje - mer til, som in - gen had - de spaatt,
 me - get stun - der til, som In - gen tæn - ker .paa,
 Man - ches kommt in Sicht, was Kei - ner sah vor - aus,

p

my - ket kje - mer stort og ver - der si - dan
 sto - re Ting os mød - te, der tyk - kes nu saa
 man - ches schien so gross und sieht so klein nun

f

smaatt.
smaa.
aus.

Hu - gen
Tan - ker
Sinn mich

mf *p*

fer — so vi - da. Hu - gen fer som Drau - men
gaar — saa vi - de. Tan - ker er som Drøm - me, ad
zieht — zur Fer - ne! Sinn eilt gleich dem Trau - me

att og fram i Strau - men. Fram i Ve - gen vist eg
vil - se Vej - e strøm - me. U - de hist paa Sti - en
hin und her im Rau - me. Vorn am We - ge wusst' ich

p

ven - tar meg en Skatt, naar eg kje - mer der, so
 ven - ted' jeg min Skat; men, da jeg kom til Ste - det, han
 war - tet mein ein Schatz, als ich kom - me hin, ist

er han bur - te radt.
 hav - de det for - ladt.
 er nicht mehr am Platz!

Hu - gen fer so vi - da.
 Tan - ker gaar saa vi - de.
 Sinn mich zieht zur Fer - ne.

Saknad.

SAVN.

ERSEHNT.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 7.

Andantino.

Eg veit so vel, det
Jeg ved, der er en
Ich weiss gar wohl es

finst en Skatt, som vel eg ha - va maat - te; og
Skat et Sted, som gjer - ne jeg vil - de ha - ve, og
giebt ein Schatz, hätt' gern ihn für mein Le - ben, und

in - gen Mann det vil - de skadt, um eg den Skat - ten
In - gen blev det til For - træd, om jeg den Skat fik i
kei - nem scha - den würd's für - wahr, denn könnt' den Schatz ich

aat - te. Og fann eg den var all - ting vel; eg skul - de ve - ra rik og
 Ga - ve! Og fik jeg den, jeg ej - e gad, da blev jeg baa - de rig og
 he - ben! Und fänd' ich ihn wär' Al - les gut, da würd' ich reich und wohlge -

sæl; men al - drig vet eg Grunnen, der han skal ver - de fun - nen. Eg
 glad; men hvor den er at fin - de, jeg vid - ste in - gen - sin - de. Jeg
 muth - doch nim - mer ich's er - gründe: wo die - sen Schatz ich fin - de. Ich

veit so vel, det finst ein Barm med sa - me Kjen - sla in - ne, med
 ved saa vel, der er et Bryst, der sam - me Savn maa li - de, med
 weiss es wohl es giebt ein Herz, das glei - che Lust durch - zie - het, drin

sa - me Hug og sa - me Harm og sa - me Von og Min - ne. Og
 sam - me Læng - sel, sam - me Lyst, med sam - me Haab og Kvi - de. Og
 glei - ches Seh - nen, glei - ches Leid und gleich Er - in - nern glü - het. Und

fann eg den, vardt all - ting rett, og Li - vet skul - de skri - da
 fandt jeg det, blev al - ting ret, og Li - vet skul - de gaa saa
 fänd' ich es, wär Al - les gut, das gäb' zum Le - ben neu - en

lett. Men det er verst aa min - nast: me sku - lo al - dri fin - nast.
 let. Men det er tungt at min - des, at det skal al - drig fin - des.
 Muth. Doch schmerzlich ich empfin - de: dies Herz ich nim - mer fin - de.

Elskhug = Kvæde.

ELSKOVSLÆNGSEL.

LIEBESSEHNEN.

Con sentimento.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 8.

Naar eg fin - ge den eg
 Om jeg fin - ge den, jeg
 Wenn ich fin - ge den, ich

p

vil - de, aa! eg skul - de vo - ret glad; som til
 vil - de, aa, hvor jeg blev glad i Sind! Som til
 woll - te, ach da würd ich froh und frisch! Wie zu

Gje - ste - bod og Gil - de gjekk eg til min Ar - mods Stad.
 Gjæ - ste - bud og Gil - de gik jeg til min Ar - mod ind.
 Fe - stes - glanz und Gil - de ging ich an der Ar - muth Tisch!

Lat so ve - ra, det vardt Mö - da; mö - dast lyt ein kvat ein vil.
Selv om Sorg mig skul - de mø - de, - hæn - de mig, hvad hæn - de vil, -
 Ob auch blas - se Sorg am We - ge stellt sich drohend in die Quer -

Um det og var trangt um Fø - da, Ar - mod er vi va - ne
om det og blev trangt om Fø - de, Ar - mod er vi van - te
 Ob auch knapp mal würd das Fut - ter, Ar - muth drückt uns nim - mer -

til. Naar eg ber - re paa det ten - kjer, ljøs - nar Hei - men som ein
til. Naar jeg blot paa Hjem - met tæn - ker, ly - ser det i Da - gens
 mehr. Wenn ich ein - zig dar - an den - ke, strahlt die Hei - math ta - ges -

poco rit. *a tempo*

Dag; alt eg gløy - mer, som meg kren - kjer, all - ting fær eit an - nat
Glans, alt jeg glem - mer, hvad mig kræn - ker, *Li - vet bli - ver som en*
 hell; Was mich kränk - te ist ver - ges - sen, al - les än - dert sich so

Lag. Hug - nad som ei Him - mels - Sen - ding ströy - mer inn i alt mit
Dans. *El - skovslyst,* som Him - len sen - der, *fyl - der al min Hu og*
 schnell. Won - - ne, ei - nes Him - mels Sen - dung, nimmt durch all mein Sein den

Vit. All - ting fær si ret - te Ven - ding, Li - vet fær sin ret - te Lit.
Færd, alt sig til det ret - te ven - der, *Li - vet faar sit ret - te Værd.*
 Weg, Al - les wen - det sich zum Be - sten, giebt dem Le - ben recht Ge - präg!

Livet.

LIVET. DAS LEBEN.

Andante.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 9.

Hei - men er baa-de vond og god, det skif - ter med Sut og
 Hjem - me er baa-de godt og slet, det skif - ter med Sorg og
 z'Haus zu-gleich ist es schlimm und gut, es wech - selt da Leid mit

Ga - man. Hæv er den, som med sa - me Mod kann ta - ka mot alt til -
 Gammen; lyk - ke - lig den, der kan li - ge let mod - ta - ge det alt til -
 Freu-de. Glück - lich der, so mit glei - chem Mut er - tra - gen kann al - le

sa - man. Stren - ge Da - gar maa ko - ma paa, men et - ter ko - ma dei
 sam - men. Stren - ge Da - ge der kom - me maa, men si - den føl - ger der
 bei - de. Stren - ge Ta - ge die mü - ssen sein, die mil - den spä - ter er -

mil - de. Den stör - ste Hug - nad me stund - om faa, der
 go - de, den stør - ste Glæ - de vi stund - um faa, naar
 schei - nen; die höch - ste Won - ne stellt oft sich ein, wenn

minst me vo - na vil - de. Kjært er Li - vet med
 al - ler - mindst vi det troe - de. Kjært er Li - vet med
 fer - ne wir sie mei - nen. s'Le - ben lieb' ich mit

all sin Harm; det klaar - nar, alt som det gjen - ger. Men
 al sin Harm, det lys - ner, alt som det li - der, dog
 all dem Schmerz, all Er - den lei - den sich klä - ret. Und

en - daa treng eg ej Von i Barm um eit, som va - rer len - ger.
 er der For - vent - ning i min Barm om et for e - vi - ge Ti - der.
 doch ein Seh - nen er - füllt mein Herz nach dem, so e - wig wä - ret.

Etterstev.

ENHVER TILPAS KAN MAN IKKE.

KANNST, RECHT ES ALLEN.“

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 10.

Allegretto.

Til Lags aat al - le kan in - gen gje - ra; det
 „En - hver til - pas kan man ik - ke gjø - re,“ et
 Kannst „Recht es al - len“ doch ma - chen nim - mer, das

er no ga - malt og vil so ve - - ra. Eg tyk - kjerstødt, at det
 gammelt Ord, al - tid værdt at hø - - re. Jeg hol - der for, at det
 ist was Al - tes und bleibt so im - - mer. Ich halt' dran fest: dass es

hö - ver best aa hjel - pa den, som det tren - ger mest. ____
 baa - der bedst at hjæl - pe den, der er Nø - den næst. ____
 hel - fen heisst zu - vör - derst dem, der in Nö - then meist. ____

Og kor du bryg-gjar og kor du ba - kar, d'er all - tid ein, som det
Hvad end du bryg-ger, og hvad du ba-ger, der er al - tid en, hvem det
 Wie du magst ba - cken und wie du brau - en, wirst Ei - nen stets, der's be -

ik - kje sma - kar; og naar den ei - ne daa gje - rer Rop, so
ik - ke sma - ger, og naar den e - ne op - løf - ter Raab, saa
 män - gelt, schau - en; und thut der Ei - ne den Schna - bel auf, so

ro - par si - dan den hei - le Hop. _____
raa - ber og - saa den he - le Hob. _____
 schnattert spä - ter der gan - ze Hauf! _____

D'er man - ge nog, som vil Do - mar ve - ra og
Der er man - ge nok til at spil - le Dom - mer og
 S'giebt Leut' ge - nug, die den Rich - ter spie - len, ob

p

læ aat alt, som dei an - dre gje - ra, og Ly - te fin - na dei
le ad alt, der fra an - dre kom - mer, og Mangler fin - der de
 An - drer Thun sich er - ha - ben füh - len, zu ta - deln fin - den bald

rundt i Kring og sjøl - ve gje - ra dei in - gen Ting.
rundt om - kring, men selv præ - ste - rer de in - gen - ting!
 dies bald das, und sel - ber thun sie doch nie - mals was!

Etterstev.

SE MANGE MENNESKER ER SAA SÆRE.

DIE LEUTE HABEN MANCHE GRILLEN.

Christian Sinding, Op. 28. Nr. 11.

Andante.

Ein fær no høy - ra so man - ga Gril - ler. Dei dö - ma
 Se man - ge Men - ne - sker er saa sæ - re, de døm - mer
 Die Leu - te ha - ben man - che Gril - len, sie schätzen

mf

Folk et - ter Klæ - de - fil - lor. Er Kuf - ta ga - mall og krop - pen graa, so skal ein
 ef - ter, hvad Tøj vi bæ - re: Er Kof - ten gam - mel og Hu - den graa, kan man til
 All' nur nach Klei - der = Hül - len; Ist alt der Man - tel und grau das Fell, spricht frei der

vandt no - kon Vyr - nad faa. Kvat Raad skal Gu - ten der hei - me ha - va?
 Ag - tel - se al - drig naa. Hvad skal vel Knø - sen der hjem - me la - ve?
 Wür - den man Je - den schnell. Wie's auch der Bur - sche zu Hau - se ha - be,

Dei vil han skal ned i Mol-di gra-va og end-daa ve-ra so blank og fin, at
De si'er, han Muld skal paa Mar-ken gra-ve, men li-ge-fuldt skal han væ-re fin, og
 Ihr wollt, dass tief er im Bo-den gra-be und den-noch hal-te sich blank und fein, dass

Skin-net glan-sar og Kra-gen skin. Skal al-le gan-ga med kvi-ta
ren paa Hud og paa Kra-vens Lin. Skal al-le mø-de med hvi-de
 glänzt die Haut ihm und Kra-gen sein. Wenn Al-le gin-gen mit wei-ssen

Hen-der, so kjem det Ar-mod i man-ga Gren-der. Skal Gu-ten
Hæn-der, da bli'r der Ar-mod hvor man sig ven-der; skal Knø-sen
 Hän-den, würd's bald mit Ar-muth und E-lend en-den. Und schafft der

gra-va og stræ-va hardt, so ver-dar Ne-ven vel hard og svart.
sli-de saa det for-slaar, saa bli'r hans Næ-ver vel sort og haard.
 Bur-sche nach Vä-ter = Art, das macht die Fäu-ste ihm schwarz und hart.

Etterstev.

DER FALDER BLADE I ALLE SKOVE. s'GIEBT DÜRRE ZWEIGE IN JEDEM WALDE.

Christian Sinding, Op. 28.Nr.12.

Andantino.

Der brot - ne Kvi - star i al - le Sko - gar; det hen - ger
Der fal - der Bla - de i al - le Sko - ve, der hæn - ger
 S'giebt dür - re Zwei - ge in je - dem Wal - de, und Erd' am

mf

Mold un - der al - le Plo - gar; paa al - la Lei - der det Ly - te
Muld un - der al - le Plo - ve, der fin - des Fejl ved hver Ting paa
 Pflu - ge auf je - der Hal - de, und Feh - ler giebt es in je - dem

cresc.

finst, og my - ket der, som ein ven - tar minst. Men naar me
Jord, og man - ge der, hvor man mindstedet tror. Men naar i
 Raum, und vie - le dort, wo man's ah - net kaum. Will wer ver -

f

höy-ra um gam-la Ti - der, so had - de Fol - ket vel ver - re
 Ti - den vi gaar til - ba - ge, saa hav - de Fol - ket vel vær - re
 gan - ge - ne Zei - ten fra - gen, der hört von schlim - me - ren Din - gen

Ri - der. Med all den Træl - dom, som no me sjaa, so
 Da - ge; skjønt me - gen Træl - dom vi ser og Slid, det
 sa - gen. Trotz all der Knechtschaft, die nun uns dräut, es

cresc.

er det mil - da - re no - en - daa. Og der - med vil - ja me en - daa
 be - dre er end i gammel Tid. Og der - for vil paa det Haab vi
 lebt sich bes - ser als da - mals heut! Und da - rum wol - len wir darauf

f *p*

vo - na, at lan - ga Ti - der maa my - ket so - na,
 byg - ge, at Ti - den brin - ger end stør - re Lyk - ke,
 bau - en, dass viel ge - süht wird die Zu - kunft schau - en:

cresc.

at ein - gong San - ning skal vin - na lett, at ein - gong
 at en Gang Sand - hed skal sej - re let, at en Gang
 dass sie - get Wahr - heit, ein neu Ge - schlecht ver - hilft dem

f

Fol - ket skal faa sin Rett.
 Fol - ket skal faa sin Ret!
 Vol - ke zu sei - nem Recht!

EDVARD GRIEG.

- Op. 4. **Sex Digte af A. v. Chamisso, H. Heine og Uhland.**
1. **Die Waise:** Sie haben mich geheissen.
 2. **Morgenthau:** Wir wollten mit Kosen und Lieben.
 3. **Abschied:** Das gelbe Laub erzittert.
 4. **Jägerlied:** Kein' bessre Lust in dieser Zeit.
 5. **Das alte Lied:** Es war ein alter König.
 6. **Wo sind sie hin?:** Es ragt in's Meer der Runenstein.
- Op. 5. **Hjertets Melodier af H. C. Andersen**
1. **To brune Øjne:** To brune Øjne jeg nylig saa.
 2. **Du fattet ej Belgornes evige Gang.**
 3. **Jeg elsker Dig:** Min Tankes Tanke ene Du er vorden
 4. **Min Tanke er et mægtigt Fjeld.**
- Op. 9. **Romancer og Ballader til Digte af A. Munch.**
1. **Harpen:** Et Sagn nu mig drages til Minde.
 2. **Vuggesang:** Sov, min Søn, o slumre sødt.
 3. **Solnedgang:** Nu daler Solen sagte ned.
 4. **Udfarten:** Det var en dæmrende Sommernat.
- Op. 10. **Fire Romancer til Texter af Chr. Winther.**
1. **Taksigelse:** Jeg takker Dig for hver en Stund.
 2. **Skovsang:** Der sad en Fugl paa Bøgekvest.
 3. **Blomsterne tale:** Fra Vinterens Kulde vi komme.
 4. **Sang paa Fjeldet:** I Aftenens Glands mon gløde.
- Op. 15. **Romancer af Henrik Ibsen, H. C. Andersen og Chr. Richardt.**
1. **Margretes Vuggesang af Kongsæmnerne:** Nu løftes Laft og Lofte.
 2. **Kjærlighed:** See, Solen blusser saa elskovsrød.
 3. **Langelandsk Folkemelodi:** Hun har mig glemmt.
 4. **Modersorg:** Saa du ham, min lille Dreng.
- Op. 18. Hefte 1. **Romancer og Sange til Texter af H. C. Andersen og Chr. Richardt.**
1. **Vandring i Skoven:** Min søde Brud, min unge Viv.
 2. **Hun er saa hvid:** Hun er saa hvid, min Hjertenskjær.
 3. **En Digtets sidste Sang:** Løft mig kun bort, Du stærke Død.
 4. **Efteraarstormen:** I Sommer var Skoven saa grøn.
- Op. 18. Hefte 2. **Romancer og Sange til Texter af H. C. Andersen og Bjørnstjerne Bjørnson.**
1. **Poesien:** Der er et herligt Land.
 2. **Ungbirken:** En Ungbirk stander ved Fjorden.
 3. **Hytten:** Hvor Bølgen højt mod Kysten slaar.
 4. **Rosenknoppen:** Rosenknop, saa fast og rund.
 5. **Serenade til Welhaven:** Lyt nu, Du ludende Sanger.
- Op. 21. **Fire Sange af Bjørnsons »Fiskerjenten«.**
1. **Det første Møde:** Det første Mødes Sødme.
 2. **God Morgen:** Dagen er oppe, Glæden er tændt.
 3. **Jeg giver mit Digt til Vaaren.**
 4. **Tak for Dit Raad.**
- Op. 22. **»Sigurd Jorsalfar« af Bjørnstjerne Bjørnson.**
1. (3). **Kvad:** Norrønafolket, det vil fare.
 2. (5). **Kongekvadet:** Hil Jer, Skud af Haraldsstammen.
- Op. 23. **»Peer Gynt«, Dramatisk Digt af Henrik Ibsen.**
1. **Solveigs Sang:** Kanske vil der gå både Vinter og Vår.
 2. **Solveigs Vuggevise:** Sov Du, dyreste Gutten min!
 3. **Peer Gynts Serenade:** Jeg stængte for mit Paradis.
- Op. 25. **Sex Digte af Henrik Ibsen.**
1. **Spillemand:** Til hende stod mine Tanker.
 2. **En Svane:** Min hvide Svane.
 3. **Stambogsrime:** Jeg kaldte Dig mit Lykkebud
 4. **Med en Vandlilie:** See, Marie, hvad jeg bringer.
 5. **Borte:** De sidste Gjæster vi fulgte til Grinden.
 6. **En Fuglevise:** Vi gik en dejlig Vårdag.
- Op. 26. **Fem Digte af John Paulsen.**
1. **Et Håb:** Jeg kunde juble for alle Vinde min Glæde ud.
 2. **Jeg rejste en dejlig Sommerkvæld.**
 3. **Den Ærgjerrige:** I Haven her Du hvisked' engang.
 4. **Med en Primulaveris:** Du Vårens milde, skønne Barn.
 5. **Paa Skogstien:** Sig, husker Du i Sommer.
- Op. 32. **Den Bjergtagne. Barytonsolo. Klaverudtog.**
- Op. 33. Hefte 1. **Melodier til Digte af A. O. Vinje.**
1. **Gutten:** Du farer vide, Du blir træt.
 2. **Våren:** Endnu engang fik jeg Vintren at se.
 3. **Den Sårøde:** Mit Hjerte har været i Livets Strid
- Op. 33. Hefte 1. **Melodier til Digte af A. O. Vinje.**
4. **Tydebæret:** Tydebæret på sin Tue.
 5. **Langs en Å:** Du Skov! som bøjer Dig imod.
 6. **Et Syn:** En Gjente jeg så, med Øjne så blå.
- Op. 33. Hefte 2. **Melodier til Digte af A. O. Vinje.**
1. **Gamle Mor:** Du gamle Mor i Hytte lav.
 2. **Det Første:** Det første Du har at gjøre.
 3. **Ved Ronderne:** Nu ser jeg atter slige Fjeld.
 4. **Et Vennestykke:** Tro ej Venner.
 5. **Tro:** Guds Rige er et Fredens Rige
 6. **Formål:** Vejen vide, på Vildsti vende.
- Op. 39. **Romancer af Bjørnstjerne Bjørnson, Jonas Lie, Kristofer Janson, O. P. Monrad og Heine.**
1. **Fra Monte Pinco:** Aftenen kommer, Solen står rød.
 2. **Dulgt Kjærlighed:** Han tvær over Bænkene hang.
 3. **I Liden højt deroppe.**
 4. **Millom Rosor:** I Hagen sat Mod'ri med Barnet.
 5. **Ved en ung Hustrus Båre:** Blegnet, hun midt i Livets Glød.
 6. **Hører jeg Sangen klinge.**
- Op. 44. **Rejseminder. Fra Fjeld og Fjord af Holger Drachmann.**
1. **Prolog:** Jeg ved ej hvad der rører sig.
 2. **Johanne:** En Fillehytte var dit Bo.
 3. **Ragnhild:** Å, der var en Jente som vi så.
 4. **Ingebjørg:** Din Hånd er barket, Ingebjørg.
 5. **Ragna:** O, Ragna, hvor dog Tiden går.
 6. **Epilog:** Vi ser på Tærsklen os tilbage.
- Op. 48. **Sex Sange til Texter af Heine, Geibel, Uhland, v. d. Vogelweide, Goethe og Bødenstedt.**
1. **Hilsen:** Lifligt rører du
 2. **Jeg ved, min Tanke, ved.**
 3. **Verdens Gang:** Naar Kvelden kommer.
 4. **Nattergalen:** Langt under Lide.
 5. **I Rosentiden:** Mine Roser mer ej gløder.
 6. **En Drøm:** Jeg saa engang.
- Op. 49. **Sex Digte af Holger Drachmann.**
1. **Saa du Knæsen, som strøg forbi.**
 2. **Vug, o Vove.**
 3. **Vær hilset, I Damer.**
 4. **Nu er Aftenen lys og lang.**
 5. **Jule-Sne.**
 6. **Foraarsregn.**
- Op. 58. **Norge Digte af John Paulsen.**
1. **Hjemkomst:** Jeg stod på dækket og jeg så
 2. **Til Norge:** Du er min mor.
 3. **Henrik Wergeland:** Vandrer jeg i granskogen stille.
 4. **Turisten:** Det dufted af gran.
 5. **Udvandreren:** Nu vist det våres i Norges dale.
- Op. 59. **Elegiske Digte af John Paulsen**
1. **Når jeg vil dø:** Når løvet falder træet fra skogens kroner.
 2. **På Norges nøgne fjelde.**
 3. **Du er den unge vår.**
 4. **Hvorfor svømmer dit Øje.**
 5. **Farvel:** En svane strøg mod syd.
 6. **Nu hviler du i Jorden.**
- Op. 60. **Digte af Vilhelm Krag.**
1. **Liden Kirsten:** Liden Kirsten hun sad så silde.
 2. **Moderen synger:** Gretchen ligger i Kiste.
 3. **Mens jeg venter:** Vildgjæs, Vildgjæs i hvide Flokker.
 4. **Der skreg en Fugl.**
 5. **Og jeg vil ha' mig en Hjertenskjær.**
- Op. 67. **»Haugtussa« Sang-Cyklus af Arne Garborgs Fortælling.**
1. **Det synger:** Og ved du den Drøm og ved du den Sang.
 2. **Ungmøen:** Hun er mager og mørk og myg.
 3. **I Blåbær-Tuerne:** Nei se, hvor det blåner her!
 4. **Møde:** En stille Søndag sidder hun i Li!
 5. **Elskov:** Den vilde Gutten mit Sind har dåret.
 6. **Kiddenes Dans:** Å hipp og hoppe og tipp og toppe.
 7. **Ønd Dag:** Hun tæller Dag og Stund og sene Kvæld.
 8. **Ved Gjætte-Bækken:** Du rislende Bæk, du hvislende Bæk.
- Odaliskan synger:** Nu synker Solen i Asiens Dale, af Carl Bruun.
- Ave Maris Stella** Hil Dig, Havets Stjerne.